

Przepis § 5 rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem wskazuje enumeratywnie elementy, jakie winien zawierać projekt organizacji ruchu. *Ani z tej regulacji, ani z pozostałych przepisów ww. rozporządzenia nie wynika, aby projekt organizacji ruchu zawierać mógł jakiekolwiek oceny dotyczące legalności przedsięwzięć prowadzonych przez podmioty korzystające z drogi publicznej celem dojazdu do nieruchomości, na której jest prowadzona ta działalność. Kompetencji do takiej oceny nie posiada podmiot sporządzający projekt organizacji ruchu* - stwierdził WSA w Krakowie w wyroku z dnia 1 czerwca 2017 r., sygn. akt: III SA/Kr 451/17.

Kompetencji do oceny legalności prowadzonej na nieruchomościach przyległych do drogi publicznej nie posiada także organ zarządzający ruchem. Organ nie ma kompetencji do oceny legalności działalności prowadzonej na nieruchomości pod kątem wymagań przepisów prawa budowlanego, nie posiada prawa do dokonywania oceny, czy wymagane jest pozwolenie na budowę i czy narusza postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Legalność prowadzonej działalności gospodarczej nie stanowi przesłanki wprowadzenia ograniczenia korzystania z drogi publicznej.

Podmiot posiadający interes prawny w sprawie zmiany organizacji ruchu

Sąd orzekający podzielił pogląd utrwalony w orzecznictwie, zgodnie z którym właściciel czy posiadacz gruntu położonego przy danej drodze, mając lub mogący mieć urządzony na nią wjazd w przypadku zmiany organizacji ruchu ograniczającej dostępność do jego terenu ma zarówno interes prawny w sprawie kwestionowania wprowadzonej zmiany organizacji ruchu, jak i spełniona jest przesłanka jego naruszenia.

Sąd wskazał, że właściciel czy posiadacz nieruchomości położonej przy danej drodze znajduje się niewątpliwie w innej sytuacji, niż podmiot jedynie korzystający z drogi. Lokalizacja nieruchomości jest okolicznością stałą a jej skomunikowanie i ewentualne zmiany w dostępności oddziałują na sposób korzystania z gruntu i znajdujących się na nim obiektów. Dlatego źródłem interesu prawnego w sprawie mającej za przedmiot kontrolę aktu polegającego na zatwierdzeniu organizacji ruchu nie może być sam charakter drogi publicznej i prawo korzystania z niej na podstawie art. 1 ustawy o drogach publicznych, ponieważ wówczas katalog podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi byłby praktycznie nieograniczony.